

ANNI LEPPÄLÄ EEVA PEURA

11.9.–4.10.2020

”Aivan kuin olisi syy, tai olisi ollut, jonkinlainen bumerangi jonka voisi singota matkaan ja se tulisi aina takaisin, täynnä tunteita jotka selittäisivät – mutta ei sellaista ole, vain nuo muodonmuutokset liikkeet yössä, lapset yössä, tytöt (he olivat kaikki tyttöjä, ”Hagarin lapsia”, se oli selvää).”

- Monika Fagerholm

Anni Leppälän ja Eeva Peuran yhteisnäyttely Tunteiden bumerangi avautuu Galleria Amassa syyskuussa. Valokuvista ja maalauksista koostuva näyttely on taiteilijoiden toinen yhteisnäyttely. Teoksia ovat inspiroineet taidehistoria ja kirjallisuus, valokuva-arkistot, teatterit, kirjastojen lukusalit, historialliset interiöörit ja luonnon yksityiskohdat. Puut, oksat, talot ja naisen tai tytön hahmo ovat toistuvia elementtejä molempien taiteilijoiden teoksissa. Yhteistä on myös teosten monikerroksellisuus ja niiden psykologiset tasot, kuin teokset olisivat muistikuvien ja unien risteyskohtia. Teokset jäävät avoimiksi ja luottavat runouden logiikkaan, jossa menneisyys, nykyhetki ja tulevaisuus sekoittuvat toisiinsa.

Anni Leppälän työskentelylle on aina ollut keskeistä tehdä löytöjä kuvia yhdistelemällä. Kun kuvat rinnastuvat toisiinsa muodostuu uusia yhteyksiä, jotka eivät ole olleet aiemmin ilmeisiä tai näkyvissä. Olennaisessa asemassa on tunnistamisen kokemus. Töissään Leppälä on myös tutkinut rajaa ja siirtymiä konkreettisen näkyvän maailman ja "näkymättömissä olevan" fiktion maailman välillä. Leppälä on kiinnostunut fragmentaarisesta kuvien yhteenkokoamisesta; lavastettujen tilanteiden tai rakennettujen näkymien rinnalla hän keräilee katkelmallista todistusaineistoa, joka saa merkityksensä vasta osana muita kuvia ja kokoelmaa, johon ne yhdistyvät.

Eeva Peuran öljyvärimaalauksille on ominaista erilaiset jäljet ja tekstuurit. Myös maalausten aiheet kulkevat moniin suuntiin. Maalausten yksityiskohdissa näemme elokuvateattereiden seinämaalauksia, puiden monimutkaisia oksistoja, mustekaloja, susia ja kuun valaiseman pihamaan. Kaikki on salaperäistä ja omalaatuista, mutta samaa aikaan lempeää ja vilpittöntä. Peura haluaa kuljettaa katsojan ajassa, paikassa ja todellisuudessa jonnekin muualle, sillä taiteilijaa kiinnostaa se, miten näkyvä maailma ja maagiset asiat voi yhdistää maalauksen keinoin.

Näyttelyssä on myös esillä taiteilijoiden yhdessä toteuttama luonnoskirja, johon kirjailija Monika Fagerholm on kirjoittanut tekstin "The roaming child" Leppälän ja Peuran teosten pohjalta.